

[Tesdaorpf.]

på kundernes vegne kun glæde sig over, at de på grund af den opståede konkurrence enten får en prisnedsættelse eller måske en bedre betjening. Vi har jo netop set en hel del af den slags i sommer ved Store-Bælt, og det lader til, at det foreløbig fortsætter.

Men der er jo også et „men“ ved det, og det er det, jeg gerne vil sige lidt om. Man har ofte en følelse af, at en sådan sag ender på den måde, at statsbanerne benytter lejligheden og deres magt, kan man sige, til at kvæle konkurrenten; ved hjælp af deres kapitalstærke stilling, med statskassen og skatteyderne i baghånden, går statsbanerne ofte en tid langt, langt ned i pris, og når så konkurrenten er slået ud, sætter de prisen op igen.

Jeg ved godt, at hele dette spørgsmål er meget indviklet og kompliceret, og denne sag har mange sider. Der er bl. a. det at tage hensyn til, at vi som part i statsbanerne alle må være interesseret i, at statsbanerne økonomisk løber rundt — jeg indrømmer, at det ser ud til at blive vanskeligt nogensinde at få dem til det. Men når man har oplevet disse eksempler på kampen mellem det private erhvervsliv og statsbanerne og også oplevet den uretfærdighed, som noget sådant tit medfører på grund af statsbanernes meget mægtige stilling overfor den enkelte erhvervsdrivende, kan det ikke undgå tit at efterlade et indtryk hos en af, at det ikke altid går helt anstændigt til i den slags sager.

Jeg nævner disse ting, fordi jeg vil benytte lejligheden til direkte at efterlyse noget, der har været talt om før, nemlig en samlet plan for, hvorledes man vil tilrettelægge alle disse spørgsmål fremover. Det var et sidespring, som jeg gerne har villet benytte lejligheden til nu, da vi taler om statsbanernes takster.

Jeg skal slutte med at sige, at mit parti mener ikke, at de fremsatte lovforslag er sagligt godt udformet. Vi vil selvfølgelig medarbejde om forslagene, hvis der bliver nedsat et udvalg, men jeg kan ikke tilsige megen velvilje overfor dem på det grundlag og med den baggrund, hvormed de fremtræder.

A. C. Normann: De to foregående talere ville ikke hjælpe regeringen med at samle

krummer op; da de ikke havde været med i aftalerne i september, ville de heller ikke hverken nu eller for fremtiden bidrage til at hjælpe regeringen på dette område.

Det ærede medlem hr. Holmberg var spændt på, hvorfor det radikale venstre ikke i september ville gå med til en ændring af postloven, når vi godt kan gøre det nu. Denne gang er der altså ikke tale om nogen strejkeerklæring; for de to ærede ordførere ville godt holde mulighederne åbne for forhandling, selvom de ville se på lovforslagene uden større velvilje i et udvalg. Jeg tror, det er klogt, at man ikke ligefrem kommer med en ny strejkeerklæring nu; de ulovlige strejker er jo i mellemtiden blevet noget upopulære både udenfor tinget og i tinget, og jeg har også fornemmelsen af, at denne taktik ikke bliver gentaget på samme måde som i september måned. Men jeg er glad for den interesse, der fra begge sider vises overfor det radikale venstres standpunkt i sagen. Jeg for mit vedkommende ser på dette spørgsmål som et rent sagligt spørgsmål.

I september var der jo tale om at gennemføre ordninger, som kunne bidrage til inddragelse af købekraften. Vi ville ikke have gjort postvæsenet til genstand for indirekte beskatning. Det er et standpunkt, det radikale venstre altid har taget, og som vi også har i øjeblikket, og derfor kan jeg se ganske uortodokst og sagligt på de ræsonnementer, der er gjort gældende navnlig af det ærede medlem hr. Holmberg. Vi har det grundsynspunkt og er villige til at tage konsekvensen deraf, at postvæsenets økonomi bør hvile i sig selv. Vi ønsker, at der ikke er underskud på postvæsenets samlede budget, men ønsker ikke, at der gennem postvæsenet sker en indirekte beskatning. Men man kan naturligvis ikke på et budget på omkring 260 mill. kr. sikre sig imod, at der i de enkelte år bliver udsving på nogle få millioner kroner.

Det er lidt vanskeligt for mig på basis af de sparsomme oplysninger i bemærkningerne til lovforslaget og i den højtærede ministers forelæggelsestale at blive klar over, hvor nødvendig den foreslåede forhøjelse af taksterne er. Det siges, at lønforhøjelsen medfører en merudgift på 9 mill. kr. for indeværende år og 11 mill. kr. for næste finansår. I budgettet for indeværende år er